

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक एकेचाळीस

पौलाची भविष्यसूचक सेवा: प्राचीन इस्राएलला आध्यात्मिक इस्राएलशी जोडणारी

Jeff Pippenger

2024-01-05

प्रेषित पौल हा प्राचीन इस्राएल आणि आध्यात्मिक इस्राएल यांमधील जोडणारा दुवा होता, कारण त्याची सेवा, त्याचे नाव, त्याच्या वैयक्तिक परिस्थिती आणि त्याचे भविष्यवाणीपर कार्य या सर्व गोष्टी या सत्याची साक्ष देतात. त्याने स्वतःची ओळख प्रेषितांपैकी सर्वात लहान अशी करून दिली, कारण त्याने देवाच्या लोकांचा छळ केला होता.

कारण मी प्रेषितांमध्ये सर्वात लहान आहे; देवाच्या मंडळीचा छळ केला असल्यामुळे मला प्रेषित म्हणविण्यालाही योग्य नाही. 1 Corinthians 15:19.

धर्मातराच्या वेळी त्याला जे नाव देण्यात आले ते पौल होते, ज्याचा अर्थ लहान किंवा क्षुद्र असा होतो, कारण तो प्रेषितांमध्ये सर्वात लहान होता. तरीही त्याचे मूळ नाव शौल होते, ज्याचा अर्थ "निवडलेला" असा आहे.

तेव्हा अननियाने उत्तर दिले, "प्रभु, या मनुष्याविषयी मी अनेकांकडून ऐकले आहे की, यरुशलेम येथे त्याने तुझ्या संतांना किती मोठी हानी केली आहे; आणि येथेही तुझे नाव घेणाऱ्या सर्वांना बांधून नेण्याचा अधिकार त्याला मुख्य याजकांकडून मिळाला आहे." पण प्रभु त्याला म्हणाला, "तू जा; कारण परराष्ट्रियांच्या, राजांच्या आणि इस्राएलाच्या संततीसमोर माझे नाव वाहून नेण्यासाठी तो माझे निवडलेले पात्र आहे," प्रेषितांची कृत्ये 9:13-15.

शौल हा अनार्यांकडे सुवार्ता नेण्यासाठी "निवडलेले पात्र" होता; परंतु त्याला प्रथम परिवर्तन पावून नम्र होऊन पौल (लहान) व्हावे लागले, कारण त्याला सामर्थ्यवान असणे आवश्यक होते. पौलाला हे समजले होते की त्याचे बळ त्याच्या लहानपणात, म्हणजेच त्याच्या दुर्बलतेत, आढळते.

आणि प्रकटीकरणांची विपुलता झाल्यामुळे मी अतीव उंचावला जाऊ नये म्हणून माझ्या देहात एक काटा मला देण्यात आला, म्हणजे मला थपडा मारण्यासाठी सैतानाचा एक दूत, जेणेकरून मी अतीव उंचावला जाऊ नये. या गोष्टीविषयी मी प्रभूला तीनदा विनवणी केली, की ती माझ्यापासून दूर व्हावी. आणि तो मला म्हणाला, "माझी कृपा तुला पुरेशी आहे; कारण माझे सामर्थ्य दुर्बलतेत परिपूर्ण होते." म्हणून ख्रिस्ताचे सामर्थ्य माझ्यावर वास करावे यासाठी मी अतिशय आनंदाने माझ्या दुर्बलतांमध्येच अधिक अभिमान बाळगीन. म्हणून ख्रिस्ताकरिता मी दुर्बलतांमध्ये, निंदानालस्तीमध्ये, गरजांमध्ये, छळांमध्ये, क्लेशांमध्ये संतोष मानतो; कारण जेव्हा मी दुर्बल असतो, तेव्हाच मी सामर्थ्यवान असतो. 2 करिंथकरांस 12:7-10.

शौल "निवडला" गेला होता, परंतु तो सामर्थ्यवान होण्यासाठी त्याला लहान केले गेले (पौल). तो अन्यजातींकडे सुवार्ता नेण्यासाठी निवडला गेला होता, परंतु जुन्या कराराचे त्याला असलेले ज्ञान हेदेखील त्याच्या निवडीचे एक कारण होते.

विशेषतः कारण तू यहुदांमध्ये असलेल्या सर्व रुढी व प्रश्न यांत पारंगत आहेस, हे मला ठाऊक आहे; म्हणून मी तुला विनंती करतो की, माझे म्हणणे धीराने ऐकावे. माझ्या तारुण्यापासूनचा माझा जीवनक्रम, जो आरंभी यरुशलेम येथे माझ्याच राष्ट्रामध्ये गेला, तो सर्व यहुदी जाणतात; त्यांनी आरंभीपासून मला ओळखले आहे, आणि जर त्यांनी साक्ष द्यावी असे मानले, तर ते हे सांगू शकतात की, आपल्या धर्मातील अत्यंत कठोर पंथानुसार मी परुशी म्हणून जगलो. प्रेषितांची कृत्ये 26:3-5.

सौलाला गमलीएल याच्याकडून शिक्षण मिळाले होते; जुना करारातील शास्त्रांचा तो एक महान शिक्षक मानला जात असे.

“विनंती मान्य करण्यात आली, आणि ‘पौल पायऱ्यांवर उभा राहिला, आणि लोकांकडे हाताने खूण केली.’ त्या इशान्याने त्यांचे लक्ष वेधले, तर त्याच्या उभे राहण्याच्या ढंगाने आदर उत्पन्न झाला. ‘आणि मोठी शांतता झाल्यावर, तो त्यांच्याशी हिब्रू भाषेत बोलला, म्हणाला, पुरुषहो, बंधूनी, आणि पितरांनी, मी आता तुमच्यासमोर करीत असलेले माझे समर्थन ऐका.’ परिचित हिब्रू शब्दांचा आवाज ऐकताच, ‘ते अधिकच शांत राहिले,’ आणि त्या सर्वव्यापी शांततेत तो पुढे म्हणाला: “‘मी खरोखर एक यहूदी मनुष्य आहे, किलिकियातील तार्सस या नगरात जन्मलेलो; तरी या शहरात गमलीएलाच्या चरणांशी वाढविला गेलो, आणि पितरांच्या नियमशास्त्राच्या परिपूर्ण रीतीनुसार मला शिक्षण देण्यात आले, आणि मी देवाविषयी उत्कट होता, जसे तुम्ही सर्व आज आहात.’ प्रेषिताच्या या विधानांना कोणीही नाकारू शकत नव्हते, कारण त्याने ज्यांचा उल्लेख केला ते तथ्य यरुशलेममध्ये अद्याप जिवंत असलेल्या अनेकांना चांगले परिचित होते.” Acts of the Apostles, 408.

सौलाची निवड केवळ योगायोगाने झालेली नव्हती, आणि पौलाच्या सेवाकार्याच्या विशिष्ट उद्देशांपैकी एक उद्देश म्हणजे अक्षरशः इस्राएलच्या पवित्र इतिहासाला आध्यात्मिक इस्राएलच्या पवित्र इतिहासाशी जोडणे हा होता. या वस्तुस्थितीशी सुसंगतपणे, त्याने नव्या कराराचा बहुतेक भाग लिहिला. त्याच्या लेखनातील एका अध्यायात पहिल्या देवदूताच्या संदेशाच्या चौकटीसाठी तसेच तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या चौकटीसाठी असलेला आधार ओळखून दिला आहे. हा उतारा अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासातील एक स्मारक आहे, जो अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभी व समाप्तीतील शहाणे आणि मूर्ख यांतील भेद दर्शवितो.

आता, बंधूनी, आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या आगमनाविषयी आणि त्याच्याजवळ आपल्या एकत्र जमण्याविषयी आम्ही तुम्हांला विनवितो, की तुम्ही मनाने लवकर ढळू नका किंवा व्याकुळ होऊ नका—ना आत्म्याने, ना वचनाने, ना आमच्याकडून आलेले असल्याचे भासविणाऱ्या पत्राने—जणू ख्रिस्ताचा दिवस जवळ आला आहे. कोणत्याही प्रकारे कोणी तुम्हांला फसवू नये; कारण प्रथम धर्मत्याग होईपर्यंत आणि पापाचा मनुष्य, म्हणजे विनाशाचा पुत्र, प्रकट होईपर्यंत तो दिवस येणार नाही; जो विरोध करतो आणि ज्याला देव म्हणतात किंवा ज्याची उपासना करतात त्या सर्वांपेक्षा स्वतःस उंच करतो; इतकेच नव्हे, तर तो देवाप्रमाणे देवाच्या मंदिरात बसून स्वतःच देव आहे असे दाखवितो. मी तुमच्याजवळ असताना तुम्हांला या गोष्टी सांगितल्या होत्या, हे तुम्हांला आठवत नाही काय? आणि आता त्याच्या योग्य काळी तो प्रकट व्हावा म्हणून काय अडथळा करीत आहे, हे तुम्हांला ठाऊक आहे. कारण अधर्माचे गूढ कार्य आताच चालू आहे; फक्त जो आता अडथळा करीत आहे, तो दूर होईपर्यंत अडथळा करीत राहील. आणि मग तो दुष्ट प्रकट होईल, ज्याचा प्रभु आपल्या मुखाच्या श्वासाने नाश करील आणि आपल्या आगमनाच्या तेजाने त्याचा अंत करील; ज्याचे आगमन सैतानाच्या क्रियेनुसार सर्व प्रकारच्या सामर्थ्य, चिन्हे आणि खोट्या अद्भुत गोष्टींसह होते, आणि नाश पावणाऱ्यांमध्ये अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीसह; कारण त्यांनी तारण पावावे म्हणून सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही. आणि याच कारणास्तव देव त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, ज्यायोगे त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा; म्हणजे ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, पण अधर्मात आनंद मानला, अशा सर्वांचा दोषारोप होईल. 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:1-12.

या उतान्याचा संदर्भ ख्रिस्त दुसऱ्यांदा केव्हा परत येईल याविषयीच्या विचाराशी संबंधित आहे. पौल थेस्सलनीकाकरांना स्मरण करून देतो की, “तुम्हांला आठवत नाही काय, की मी अजून तुमच्याबरोबर असताना, या गोष्टी मी तुम्हांला सांगितल्या होत्या?” असे त्याने म्हटले होते तेव्हा त्याने या चिंतेचे उत्तर पूर्वीच दिले होते. “आपला प्रभु येशू ख्रिस्त याच्या आगमनाविषयी, आणि आपण त्याच्याजवळ एकत्र जमण्याविषयी,” या विषयात बंधूनी फसू नये, यासाठी पौल प्रयत्न करीत होता.

इतिहासकार हे ओळखतात की विल्यम मिलर यांच्या संदेशाचा अर्धा भाग दानियेल अध्याय आठ, वचन चौदा येथील तेवीसशे वर्षांच्या त्यांच्या ओळखीवर आधारित होता. त्यांच्या संदेशाचा दुसरा अर्धा भाग, जो कधी कधी ओळखला जात नाही, तो ख्रिस्ताच्या द्वितीय आगमनाविषयीच्या खोट्या शिकवणीचे खंडन करण्याच्या त्यांच्या कार्यात होता.

खोट्या जेसुइट पद्धतिशास्त्राच्या आधारे एक प्रख्यात खोटी शिकवण निर्माण झाली होती (आणि अजूनही आहे), ज्यास विल्यम मिलर यांनी सातत्याने विरोध केला. ती अशी खोटी शिकवण होती की प्रभूच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी

“ऐहिक सहस्राब्दी” असे म्हणविले जाणारे शांतीचे एक हजार वर्षे येतील; या शिकवणीस सिस्टर व्हाइट यांनीही विरोध केला.

मिलर यांचे कार्य ख्रिस्ताच्या प्रत्यक्ष पुनरागमनाच्या सत्याचीही स्थापना करित होते, त्यांच्या काळात प्रचलित असलेल्या सहस्राब्दीविषयीच्या विविध खोट्या कल्पनांच्या विरोधात. २ थेस्सलनीकाकरांस पत्रामध्ये पौल दुसऱ्या आगमनाविषयी बोलत आहे; म्हणून तो उतारा ख्रिस्ताच्या प्रत्यक्ष दुसऱ्या आगमनाविषयी मिलर यांच्या समजुतीचा एक भाग होता. तो अध्याय मिलर यांच्यासाठी “वर्तमान सत्य” होता.

पौल दुसऱ्या आगमनाशी संबंधित घटनांचा एक महत्त्वपूर्ण क्रम ओळखून सांगतो, आणि थेस्सलनीकाकरांनी त्यांच्या आयुष्यातच प्रभूचे पुनरागमन अपेक्षित का धरू नये, यामागील तर्कही मांडतो. पौल म्हणतो, “Now we beseech you, brethren, by the coming of our Lord Jesus Christ, and by our gathering together unto him.” “Beseech” या शब्दाचा अर्थ चौकशी करणे असा होतो. पौल दुसऱ्या आगमनाशी निगडित घटकांचे तर्कशुद्ध विवेचन करित आहे आणि आपल्या श्रोत्यांना एक प्रकारच्या चौकशीद्वारे मार्गदर्शन करित आहे, ज्याचा उद्देश त्यांच्या श्रोत्यांकडून त्याच्या तर्काचे विश्लेषण घडवून आणणे हा आहे.

त्याच्या तर्करचनेची मांडणी अशी आहे की ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी पोपसत्ता ओळखली गेली पाहिजे आणि राज्य केले पाहिजे; आणि इतिहासात पोपसत्तेचा उदय होण्यापूर्वी धर्मत्याग झाला पाहिजे. तो धर्मत्याग अद्याप भविष्यकाळातील होता, त्यामुळे पोपसत्तेचा उदय तर त्याहूनही पुढे होता. मग ख्रिस्ताचे आगमन लवकरच होणार आहे, असा भ्रम कोणालाही कसा पडू शकला असता? धर्मत्यागानंतर प्रकट होणारी ती सत्ता नेमकी कोणती आहे, हे स्थापित करण्यासाठी तो पोपसत्तेची अनेक प्रतीके वापरतो. तो पोपसत्तेला “पापाचा मनुष्य,” तो “दुष्ट,” “विनाशाचा पुत्र,” आणि “अधर्माचे गूढ” असे संबोधतो. सिस्टर व्हाईट स्पष्टपणे सांगतात की ही सर्व प्रतीके पोपसत्तेची ओळख पटवणारी आहेत.

“परंतु ख्रिस्ताच्या आगमनापूर्वी, भविष्यवाणीत पूर्वकथन केलेल्या धर्मजगतामधील महत्त्वपूर्ण घडामोडी घडून येणार होत्या. प्रेषिताने घोषित केले: ‘मनाने लवकर डळमळीत होऊ नका, किंवा व्याकुळ होऊ नका—ना आत्म्याने, ना वचनाने, ना आमच्याकडून आल्यासारख्या पत्राने—जणू ख्रिस्ताचा दिवस समीप आला आहे. कोणीही कोणत्याही प्रकारे तुम्हांला फसवू नये; कारण प्रथम धर्मत्याग झाला नाही, आणि पापाचा मनुष्य, अर्थात विनाशाचा पुत्र, प्रकट झाला नाही, तोपर्यंत तो दिवस येणार नाही; जो देव म्हणविल्या जाणाऱ्या किंवा उपास्य असलेल्या प्रत्येक गोष्टीचा विरोध करतो आणि स्वतःला त्याहून उंचावितो; इतकेच नव्हे, तर तो देवाच्या मंदिरात देवाप्रमाणे बसतो आणि आपणच देव आहोत असे स्वतःचे प्रदर्शन करतो.’”

“पौलाचे शब्द चुकीच्या अर्थाने घेऊ नयेत. त्याने विशेष प्रकटीकरणाद्वारे थेस्सलनीकाकरांना ख्रिस्ताच्या तात्काळ आगमनाविषयी इशारा दिला होता, असे शिकविले जाऊ नये. अशी भूमिका विश्वासामध्ये गोंधळ उत्पन्न करील; कारण निराशा अनेकदा अविश्वासाकडे नेते. म्हणून प्रेषिताने बंधूंना इशारा दिला की, अशी कोणतीही वाणी त्याच्याकडून आली आहे असे समजून स्वीकारू नये; आणि पुढे त्याने हे सत्य ठळकपणे अधोरेखित केले की, संदेष्टा दानिएलाने अतिशय स्पष्टपणे वर्णन केलेली पोपीय सत्ता अद्याप उदयास यावयाची होती आणि देवाच्या लोकांविरुद्ध युद्ध करावयाचे होते. जोपर्यंत या सत्तेने आपले प्राणघातक आणि देवद्रोही कार्य पूर्ण केले नसते, तोपर्यंत मंडळीने आपल्या प्रभूच्या आगमनाची वाट पाहणे व्यर्थ ठरले असते. ‘तुम्हांला आठवत नाही काय,’ पौलाने विचारले, ‘की मी अजून तुमच्याबरोबर असताना, मी तुम्हांला या गोष्टी सांगितल्या होत्या?’”

“खऱ्या मंडळीवर येणाऱ्या परीक्षा भयंकर असणार होत्या. प्रेषित हे लिहित असतानाच ‘अधर्माचे गूढ’ कार्य करू लागले होते. भविष्यात घडणाऱ्या घटना ‘सैतानाच्या कार्याप्रमाणे सर्व प्रकारच्या सामर्थ्यासह, चिन्हांसह, आणि खोट्या अद्भुत गोष्टींसह, आणि नाश पावणाऱ्यांमध्ये अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीसह’ असणार होत्या.”

“विशेषतः गंभीर आहे प्रेषिताचे ते विधान, जे त्या लोकांविषयी आहे जे ‘सत्याच्या प्रेमाचा’ स्वीकार करण्यास नकार देतील. ‘या कारणास्तव,’ सत्याचे संदेश जाणीवपूर्वक नाकारणाऱ्या सर्वांविषयी त्याने घोषित केले, ‘देव

त्यांना प्रबळ भ्रम पाठवील, की त्यांनी असत्यावर विश्वास ठेवावा; जेणेकरून ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, तर अधर्मात आनंद मानला, ते सर्व दोषी ठरविले जावेत.' देव आपल्या दयेमुळे त्यांना पाठवित असलेल्या इशाऱ्यांना मनुष्य दंडमुक्तपणे नाकारू शकत नाही. जे या इशाऱ्यांपासून वळून जाण्यात चिकाटीने टिकून राहतात, त्यांच्यापासून देव आपला आत्मा काढून घेतो, आणि त्यांना त्यांच्या प्रिय असलेल्या फसवणुकांच्या स्वाधीन करून टाकतो." Acts of the Apostles, 265, 266.

जरी सिस्टर व्हाइट यांनी पौलाच्या उताऱ्यातील "पापाचा मनुष्य," तो "दुष्ट," "विनाशाचा पुत्र" आणि "अधर्माचे रहस्य" यांची थेट ओळख करून देत त्याला "पोपसत्ताक शक्ती" असे संबोधिले, तरी त्या यापेक्षाही अधिक सांगतात. त्या हे ओळखून देतात की पौलाने रोमच्या पोपाची ओळख पटविण्यासाठी वापरलेली ही प्रतीके दानिएलाच्या पुस्तकातून स्थापन करण्यात आली होती, जेव्हा त्या म्हणाल्या, "म्हणून प्रेषिताने बंधूंना सावध केले की त्यांच्याकडून आलेला असा कोणताही संदेश त्यांनी स्वीकारू नये; आणि पुढे त्याने या वस्तुस्थितीवर भर दिला की संदेष्टा दानिएलाने इतक्या स्पष्टपणे वर्णन केलेली पोपसत्ताक शक्ती अद्याप उदयास यावयाची होती आणि देवाच्या लोकांविरुद्ध युद्ध करावयाचे होते. जोपर्यंत या शक्तीने आपले प्राणघातक आणि ईशनिंदक कार्य पूर्ण केले नसते, तोपर्यंत मंडळीने त्यांच्या प्रभूच्या आगमनाची अपेक्षा करणे व्यर्थ ठरले असते." थेस्सलनीकाकरांस दिलेल्या संदेशातील जो भाग पोपसत्तेची ओळख करून देतो, तो पौल दानिएल अध्याय अकरा, आणि वचन छत्तीस, यावर आधारलेला होता.

आणि तो राजा आपल्या मनाप्रमाणे करील; आणि तो स्वतःला उंचावील, आणि प्रत्येक देवापेक्षा स्वतःला मोठे करील, आणि देवांच्या देवाविरुद्ध अद्भुत गोष्टी बोलेल, आणि क्रोध पूर्ण होईपर्यंत त्याला भरभराट येईल; कारण जे ठरविण्यात आले आहे ते पूर्ण होईल. दानिएल ११:३६.

जेव्हा पौल त्या पोपाची ओळख असा देतो की, "जो विरोध करतो आणि स्वतःला देव म्हणविण्यात येणाऱ्या किंवा पूजिला जाणाऱ्या सर्वापेक्षा उंचावतो; इतकेच नव्हे तर तो देवाप्रमाणे देवाच्या मंदिरात बसतो आणि स्वतःला देव असल्याचे प्रदर्शित करतो," तेव्हा पौल संदेष्टा दानिएलाने वर्णन केलेल्या त्या "राजाचा" आशयपर उल्लेख करीत होता, ज्याने "आपल्या इच्छेप्रमाणे" केले, आणि स्वतःला "उंचावले" व "प्रत्येक देवाहून" स्वतःला "महान" केले. पोप तोच राजा आहे जो "देवाधिदेवाविरुद्ध अद्भुत गोष्टी" बोलतो, आणि पोप तीच सत्ता आहे जी पहिला "क्रोध" 1798 मध्ये "पूर्ण" होईपर्यंत "समृद्ध" होणार होती.

१९८९ मधील ज्ञानवृद्धी योग्य रीतीने समजून घ्यायची असेल, तर दानियेल अकरावा अध्याय, आणि त्यातील छत्तीसावे वचन, अचूकपणे समजणे पूर्णतः अत्यावश्यक आहे. याच कारणास्तव, त्या वचनातील राजा फ्रान्स होता, अशी उरियाह स्मिथ यांनी मांडलेली खोटी शिकवण अॅडव्हेंटिझमच्या पहिल्या पिढीत (१८६३ ते १८८८) प्रस्तुत करण्यात आली. स्मिथ यांनी छत्तीसाव्या वचनातील "तो" राजा (जो मागील वचनांमध्ये वर्णन केला जात असलेला पोपपंथ आहे) हा मजकूर बदलून "एक" राजा (कोणताही राजा) असा केला, जेणेकरून नास्तिक फ्रान्सला रोमच्या उपासनेच्या पद्धतीची वैशिष्ट्ये लागू करता येतील; परंतु ते केवळ पुढे चाळीसाव्या वचनापासून आणि त्यानंतरच्या भागात तुर्कस्तान हा उत्तर दिशेचा राजा आहे, या त्यांच्या लाडक्या सिद्धांताला पुढे रेटण्यासाठी घेतलेला एक प्रारंभबिंदू होता.

या वचनातील राजा म्हणजे पोपशाही होय, हा तथ्य अस्पष्ट करण्याचे कार्य सैतानाने अगदी आरंभीच सुरू केले; आणि या तथ्याविषयी दानिएलच्या साक्षीला दुसरा साक्षीदार पुरवणारा प्रेषित पौल आहे. भगिनी व्हाइट यांनी तिसरा साक्षीदार पुरविला.

त्या वचनातील राजा हा पोप आहे याविषयीचे सत्य अस्पष्ट करण्याचाच सैतानाने प्रयत्न केला असे नव्हे, तर त्या वचनात अंतर्भूत असलेल्या सत्याचा विपर्यास करून, त्या वचनातील "क्रोध" कोणत्या गोष्टीचे प्रतीक होता याचे महत्त्वही सैतानाने अस्पष्ट केले. त्या वचनातील पोपसत्ता 1798 पर्यंत समृद्ध होणार होती, आणि त्या वेळी तिला तिचा घातक घाव देण्यात आला. इ.स.पू. 723 मध्ये आरंभ होऊन इस्राएलच्या उत्तर राज्याविरुद्ध अंमलात आणलेल्या

देवाच्या क्रोधाच्या दोन हजार पाचशे वीस वर्षांचा शेवट 1798 मध्ये होतो.

जर अॅडव्हेंटिझमने १८६३ मध्ये “सात वेळा” याचे समर्थन करून ते टिकवून धरले असते, तर उऱ्याह स्मिथला छत्तीसाव्या वचनाविषयी असा मूर्खपणा करून सुटणे प्रत्यक्षात अशक्य झाले असते; कारण “क्रोध” हा देवाच्या “सात वेळा” या पहिल्या क्रोधाचे प्रतिनिधित्व करतो, असे समजले गेले असते, आणि त्यामुळे त्याचा फ्रान्सशी कसलाही संबंध राहिला नसता. १९८९ मधील ज्ञानवृद्धीस त्या उताऱ्यात पौल पाठिंबा देतो, आणि या कारणास्तव, जे सत्याविषयीचे प्रेम स्वीकारत नाहीत, पण प्रबळ भ्रम स्वीकारतात, त्यांच्याविषयी त्या उताऱ्यातील पौलाचा इशारा असा आहे की, तो त्या उताऱ्यात पौलाने मांडलेल्या सत्यांच्या त्यांच्या नकारामुळे घडतो. त्या सत्यांपैकी एक म्हणजे दानियेल अध्याय अकरा, वचने चाळीस ते पंचेचाळीस, यांतील उत्तराच्या राजाची योग्य ओळख होय.

या उताऱ्यात, पौल रोमच्या पोपाची ओळख पटविल्यानंतर, तो जगाच्या शेवटी ख्रिस्ताच्या द्वितीय आगमनापर्यंत घडणाऱ्या घटनांच्या क्रमाची ओळख करून देतो; हाच त्या उताऱ्याचा विषय आहे. तो म्हणतो, “then shall that Wicked be revealed.” तो “wicked” म्हणजे पोप होय, “whom the Lord shall consume with the spirit of his mouth, and shall destroy with the brightness of his coming.” त्यानंतर पौल म्हणतो, “Even him, whose coming is after the working of Satan with all power and signs and lying wonders.” येशू हाच तो आहे “whose coming is after the working of Satan.”

सैतानाची चमत्कारिक कार्ये ही लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापासून मिखाएल उभा राहण्यात आणि मानवाची कृपाकालावधी संपेपर्यंतचा कालखंड आहे. कृपाकाल संपल्यापासून ख्रिस्त परत येईपर्यंत ओतल्या जाणाऱ्या सात शेवटच्या पीडांच्या काळात सैतान कोणतेही चमत्कार करित नाही.

ख्रिस्त म्हणतो, “त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल.” ज्यांच्याद्वारे रोगमुक्तीची कार्ये घडविली जातात, ते जर या प्रगटीकरणांच्या आधारे देवाच्या नियमाकडे केलेल्या आपल्या दुर्लक्षाचे समर्थन करण्यास प्रवृत्त होत असतील आणि अवज्ञेतच पुढे चालू राहात असतील, तर त्यांच्याकडे कोणत्याही आणि प्रत्येक प्रमाणात सामर्थ्य असले, तरी त्यांच्याकडे देवाचे महान सामर्थ्य आहे, असे त्यावरून निष्पन्न होत नाही. उलट, ते महान फसवणूक करणाऱ्याचे चमत्कारकार्य करणारे सामर्थ्य आहे. तो नैतिक नियमाचा उल्लंघन करणारा आहे, आणि मनुष्यांना त्या नियमाच्या खऱ्या स्वरूपाबद्दल अंध करण्यासाठी तो आपल्या ताब्यात आणता येईल असे प्रत्येक उपाय वापरतो. आपल्याला इशारा देण्यात आला आहे की शेवटच्या दिवसांत तो चिन्हे व खोटे चमत्कार यांसह कार्य करील. आणि तो ही अद्भुते कृपाकालाच्या समाप्तीपर्यंत चालू ठेवील, जेणेकरून त्यांच्याकडे तो या गोष्टींचा पुरावा म्हणून निर्देश करू शकेल की तो अंधाराचा नव्हे, तर प्रकाशाचा देवदूत आहे.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 911.

पौल असे ओळखतो की पोपसत्तेचे प्रगटीकरण होण्यापूर्वी एक अधःपतन होईल, आणि ख्रिस्ताचे दुसरे आगमन सैतानाच्या अद्भुत कार्यानंतर “नंतर” घडेल. सैतानाचे अद्भुत कार्य संयुक्त संस्थानांतील रविवारीच्या कायद्यापासून सुरू होते आणि कृपाकालाच्या समाप्तीच्या आगमनाने व शेवटच्या सात पीडांनी समाप्त होते. सैतानाचे अद्भुत कार्य संयुक्त संस्थानांतील रविवारीच्या कायद्यापासून सुरू होते.

“देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करून पोपसत्तेच्या संस्थेला अंमलात आणणाऱ्या आदेशाद्वारे, आपले राष्ट्र स्वतःला पूर्णपणे नीतिमत्तेपासून विलग करील. जेव्हा प्रोटेस्टंटवाद आपल्या हाताला त्या दरीपलीकडे पुढे करून रोमन सत्तेचा हात धरील, जेव्हा तो त्या अथांग खोल दरीवरून पुढे जाऊन अध्यात्मवादाशी हस्तांदोलन करील, जेव्हा या त्रिविध संघटनेच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रोटेस्टंट व प्रजासत्ताक सरकार म्हणून आपल्या राज्यघटनेतील प्रत्येक तत्त्वाचा त्याग करील, आणि पोपसत्ताक असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण जाणू शकतो की सैतानाच्या आश्चर्यकारक कार्याची वेळ आलेली आहे आणि अंत जवळ आला आहे.” Testimonies, volume 5, 451.

रविवारविषयक कायदा हा सहाय्या राज्याचा शेवट आहे, म्हणजे प्रकटीकरण अध्याय तेरामधील पृथ्वीवरील पशू. पृथ्वीवरील पशूने इ.स. १७९८ मध्ये पोपसत्तेच्या बारा शंभर साठ वर्षांच्या राज्याच्या शेवटी राज्य करणे सुरू केले. म्हणून पोपसत्ता इ.स. ५३८ मध्ये प्रगट झाली; तथापि, जगावर नियंत्रण मिळविण्याचे तिचे कार्य पौलाने आपले शब्द लिहिले त्या वेळीच आधीपासून कार्यरत होते. इ.स. ५३८ पूर्वी, देवाच्या मंदिरात बसणाऱ्या पापपुरुषाच्या प्रगटीकरणापूर्वी, एक अधःपतन होणार होते.

ख्रिस्ती मंडळीने, सम्राट कॉन्स्टन्टाईन याच्या प्रतीकात्मकतेने दर्शविल्याप्रमाणे, मूर्तिपूजक धर्माशी तडजोड केली तेव्हा उद्भवलेल्या धर्मत्यागाचे प्रतिनिधित्व पर्गामोसच्या मंडळीने केले होते. ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी घडून यायलाच हवेत अशा भविष्यवाणीतील खूणचिन्हांची ओळख पौल करून देत होता. थेस्सलनीकाकरांना त्याने यापूर्वी शिकविलेले पुन्हा सांगितल्यानंतर, त्याने त्यांना यापूर्वी ह्याच सत्यांची शिकवण दिली होती हे त्यांना स्मरत नाही काय, असा तो प्रश्न करतो. मग तो त्यांना स्मरण करून देतो की, त्याने त्यांना हेही शिकविले होते की, एक सत्ता पोपशाहीला "withholdeth" करील, "that" पोपशाही "might be revealed in his time?" "withholdeth" या शब्दाचा अर्थ आवर घालणे असा होतो. ह्याच उताऱ्यात नंतर "withholdeth" या शब्दाचे भाषांतर "now letteth" असे केले आहे.

म्हणून हा उतारा योग्य प्रकारे असा मांडला जातो; "आणि आता तुम्हांस ठाऊक आहे की पापसत्तेला काय रोखून धरते, जेणेकरून ती तिच्या काळी प्रकट व्हावी. कारण अधर्माचे गूढ (पापसत्ता) आधीच कार्य करीत आहे: फक्त जो आता पापसत्तेला रोखून धरतो, तो मार्गातून दूर केला जाईपर्यंत पापसत्तेला रोखून धरीत राहील." थेस्सलनीकांतील हा उतारा विल्यम मिलर यांनी ओळखला तेव्हा त्यांना हे उमगले की इ.स. ५३८ मध्ये पापसत्तेला पृथ्वीच्या सिंहासनावर आरोहण करण्यापासून ज्याने रोखले, ती सत्ता म्हणजे मूर्तिपूजक रोम होय, आणि मूर्तिपूजक रोम "मार्गातून दूर केले" जाईपर्यंत पापसत्तेच्या उदयाला रोखून धरील.

"मी ज्या बारा वर्षांच्या काळात डिडिस्ट होतो, त्या काळात मला मिळेल तेवढे सर्व इतिहासग्रंथ मी वाचले; परंतु आता मला बायबल प्रिय झाले होते. त्यात येशूविषयी शिकविले होते! तरीही बायबलमधील बराचसा भाग मला अद्याप गूढ वाटत होता. 1818 किंवा 19 मध्ये, मी एका मित्राशी संभाषण करीत असताना—ज्याला भेट देण्यासाठी मी गेलो होतो, आणि ज्याने मी डिडिस्ट असताना मला ओळखले होते व माझे बोलणे ऐकले होते—त्याने काहीसा अर्थपूर्ण रीतीने विचारले, 'या वचनाबद्दल आणि त्या वचनाबद्दल तुझे काय मत आहे?' तो त्या जुन्या वचनांचा संदर्भ देत होता, ज्यांवर मी डिडिस्ट असताना आक्षेप घेत असे. त्याचा हेतू मला समजला, आणि मी उत्तर दिले—जर तुम्ही मला वेळ दिलात, तर त्यांचा अर्थ काय आहे हे मी तुम्हाला सांगेन. 'तुला किती वेळ हवा आहे?' तो म्हणाला. मी उत्तर दिले, मला ठाऊक नाही; परंतु मी तुम्हाला सांगेन; कारण देवाने अशी प्रकटीकरण दिली आहे, जी समजता येऊ शकत नाही, यावर माझा विश्वास बसत नव्हता. तेव्हा मी माझे बायबल अभ्यासण्याचा निश्चय केला, या विश्वासाने की पवित्र आत्म्याचा अभिप्राय काय आहे हे मी शोधून काढू शकेन. परंतु मी हा निश्चय करताच तत्क्षणी माझ्या मनात हा विचार आला—'समजा, तुला एखादा उतारा असा सापडला की जो तुला समजणार नाही, तर तू काय करशील?' तेव्हा बायबलचा अभ्यास करण्याची ही पद्धत माझ्या मनात आली:—अशा उताऱ्यांतील शब्द मी घेईन, आणि ते संपूर्ण बायबलभर शोधत जाईन, आणि अशा रीतीने त्यांचा अर्थ शोधून काढीन. माझ्याकडे कूडेनचे कॉनकॉर्डन्स होते, जे मला वाटते जगातील सर्वोत्तम आहे; म्हणून मी ते आणि माझे बायबल घेऊन माझ्या लेखनमेजापाशी बसलो, आणि थोडीफार वर्तमानपत्रे वाचण्याखेरीज दुसरे काहीही वाचले नाही; कारण माझ्या बायबलचा अर्थ काय आहे हे जाणून घेण्याचा मी दृढ निश्चय केला होता."

"मी उत्पत्तीपासून सुरुवात केली आणि हळूहळू पुढे वाचत गेलो; आणि जेव्हा मी अशा एखाद्या वचनापाशी आलो की जे मला समजत नव्हते, तेव्हा त्याचा अर्थ काय आहे हे शोधण्यासाठी मी संपूर्ण बायबल तपासले. अशा प्रकारे मी बायबलचा अभ्यास करून झाल्यानंतर, अहो, सत्य किती तेजस्वी व गौरवशाली दिसू लागले! मी तुम्हाला जे प्रचार करीत आलो आहे ते मला आढळले. सात काळ 1843 मध्ये समाप्त झाले, याची मला खात्री पटली. मग मी 2300 दिवसांपर्यंत आलो; त्यांनी मला त्याच निष्कर्षापर्यंत आणले; परंतु तारणारा केव्हा येत आहे हे शोधून काढण्याचा माझा काही विचार नव्हता, आणि मी त्यावर विश्वासही ठेवू शकत नव्हतो; पण तो प्रकाश माझ्यावर

इतक्या प्रबळपणे पडला की मला काय करावे हेच कळेना. आता, मी मनाशी म्हणालो, मला टाच लावून लगाम आवरावा लागेल; मी बायबलपेक्षा अधिक वेगाने पुढे जाणार नाही, आणि त्याच्या मागेही पडणार नाही. बायबल जे काही शिकवते, त्याला मी दृढपणे धरून राहीन. तरीही अजून काही वचने अशी होती की जी मला समजत नव्हती.”

“बायबलचा अभ्यास करण्याची त्याची सर्वसाधारण पद्धत एवढीच. दुसऱ्या एका प्रसंगी त्याने आपल्या समोरील उताऱ्याचा—‘the daily’ चा—अर्थ निश्चित करण्याची आपली पद्धत सांगितली. ‘मी पुढे वाचत गेलो,’ तो म्हणाला, ‘आणि दानिएलमध्ये सोडून दुसऱ्या कोणत्याही ठिकाणी तो आढळला नाही. मग मी त्याच्याशी संबंधित उभे असलेले शब्द घेतले, ‘take away.’ तो the daily काढून टाकील, ‘from the time the daily shall be taken away,’ इत्यादी. मी पुढे वाचत गेलो, आणि मला वाटले की या उताऱ्यावर काहीच प्रकाश मिळणार नाही; शेवटी मी 2 Thessalonians 2:7-8 येथे आलो. ‘For the mystery of iniquity doth already work, only he who now letteth, will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed,’ इत्यादी. आणि जेव्हा मी त्या उताऱ्यापर्यंत पोहोचलो, अहो, सत्य किती स्पष्ट आणि गौरवशाली दिसू लागले! तेच आहे! तेच ‘the daily’ आहे! बरं, आता, पौल ‘he who now letteth,’ किंवा अडथळा आणणारा, याने काय अभिप्रेत ठेवतो? ‘the man of sin,’ आणि ‘the wicked,’ याने पोपशाही अभिप्रेत आहे. बरं, मग पोपशाही प्रकट होण्यापासून कोणती गोष्ट अडथळा आणते? ती म्हणजे Paganism; तर मग, ‘the daily’ याचा अर्थ Paganism असलाच पाहिजे.’ William Miller, Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65, 66.”

दानिएलाच्या पुस्तकातील “द डेली” हे मूर्तिपूजेचे प्रतीक होते, ही समज नसती, तर मिलरला त्याने आपल्या भविष्यसूचक रचनेची चौकट उभारली ती विकसित करणे अत्यंत कठीण गेले असते. “द डेली” हा उल्लेख दानिएलाच्या पुस्तकात पाच वेळा आढळतो, आणि तो प्रत्येक वेळी पोपशाहीच्या प्रतीकाशी अनुसरलेला आहे. दानिएलाच्या पुस्तकातील “द डेली” हे मूर्तिपूजाच आहे, याचा पुरावा पौलाने थेस्सलनीकाकरांस लिहिलेल्या पत्रात आढळतो. देवाच्या वचनातील अत्यंत गंभीर इशान्यांपैकी एक तेथे नोंदलेला आहे; कारण तेथे पौल स्पष्टपणे सांगतो की जे सत्यावर प्रेम करीत नाहीत त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम पाठविला जाईल. थेस्सलनीकाकरांमध्ये हेतुपुरस्सर ठेवले गेलेले सत्य म्हणजे मूर्तिपूजेचा पोपशाहीशी असलेला संबंध याची ओळख; आणि त्या सत्याचा नकार करणे म्हणजे त्या नकाराचा परिणाम म्हणून प्रबळ भ्रम निश्चितच येईल, याची हमी देणे होय.

हा विषय आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

थांबा आणि चकित व्हा; आक्रोश करा, आणि हाका मारा: ते मद्यधुंद आहेत, परंतु द्राक्षारसामुळे नव्हे; ते डगमगत आहेत, परंतु मद्यामुळे नव्हे. कारण परमेश्वराने तुमच्यावर गाढ निद्रेचा आत्मा ओतला आहे, आणि तुमचे डोळे मिटले आहेत; संदेषे आणि तुमचे अधिपती, दृष्टे, यांना त्याने झाकून टाकले आहे. आणि सर्व दर्शन तुमच्यासाठी जणू शिक्कामोर्तब केलेल्या पुस्तकाच्या शब्दांसारखे झाले आहे; ते पुस्तक एखाद्या विद्वानाला देतात व म्हणतात, “कृपया हे वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी वाचू शकत नाही; कारण ते शिक्कामोर्तब केलेले आहे.” आणि तेच पुस्तक अशिक्षित मनुष्याला देतात व म्हणतात, “कृपया हे वाचा”; आणि तो म्हणतो, “मी अशिक्षित आहे.” म्हणून प्रभु म्हणाला, “हे लोक आपल्या तोंडाने माझ्याजवळ येतात, आणि आपल्या ओठांनी माझा मान करतात, परंतु आपले हृदय माझ्यापासून दूर केले आहे, आणि माझ्याविषयी त्यांचा भयभाव हा मनुष्यांच्या आज्ञेप्रमाणे शिकवलेला आहे; म्हणून, पाहा, मी या लोकांमध्ये एक अद्भुत कार्य करीन, हो, एक अद्भुत कार्य आणि आश्चर्य; कारण त्यांच्या ज्ञानी लोकांचे ज्ञान नष्ट होईल, आणि त्यांच्या सुज्ञ लोकांची समज लपविली जाईल. हाय त्यांच्यावर, जे परमेश्वरापासून आपली योजना लपविण्यासाठी खोलवर युक्ती करतात, आणि ज्यांची कृत्ये अंधारात असतात, आणि जे म्हणतात, ‘आम्हाला कोण पाहतो? आणि आम्हाला कोण ओळखतो?’ खचितच, तुमचे उलटापालट करणे कुंभाराच्या मातीसारखे समजले जाईल; कारण कृती आपल्या कर्त्याविषयी असे म्हणेल काय, ‘त्याने मला केले नाही?’ किंवा घडविलेली वस्तू आपल्या घडविणाऱ्याविषयी असे म्हणेल काय, ‘त्याला काही समज नव्हती?’” यशया 29:9-16.

